

Basın Açıklaması **Amerika ile Nükleer İş Birliği: Bağımlılığın Yeni Bir Halkası**

Bangladeş, Amerika ile sivil nükleer iş birliği anlaşması imzaladı. Biz, gerçek bilimsel gelişmeyi elbette memnuniyetle karşılıyoruz; ancak şu konuda hiçbir kapalılığa yer bırakmayacak şekilde net olmalıyız: Teknolojiyi almak, ona sahip olmak demek değildir. Zira nükleer enerji yalnızca elektrik üretmekten ibaret değildir; bilakis aynı zamanda nükleer enerji bir bilgi, sanayi ve stratejik güç demektir ve Amerika da bunun çok iyi farkındadır. Amerika, Japonya'ya karşı uyguladığı nükleer terörle bunu açıkça göstermiştir. Bugün de hangi devletlerin kalkınmasına izin verileceğini, hangilerinin ise sınırlandırılmış hâlde tutulacağını belirleyen güçlerden biridir Amerika. İran'ı yok etme tehditleri de büyük güçlerin, stratejik teknolojiye alelade bir ticari anlaşma olarak görmediklerini kanıtlamaktadır. Bu nedenle Bangladeş'in sorması gereken asıl soru şudur: Bu anlaşma bizi bağımsız hâle mi getirecek, yoksa bağımlı bir devlet olarak kalmamızı mı sağlayacak?

Aslında bu soru sadece Bangladeş'i değil, bütün İslam ümmetini ilgilendirmektedir. Ümmet yetenekli insan kaynağı yoksulu değildir. Dünyanın dört bir yanında bilim insanlarımız, mühendislerimiz, araştırmacılarımız ve yaratıcı zekâlarımız bulunmaktadır. Fakat eksikliğini çektiğimiz tek şey siyasi iradedir. Eksik olan tek şey, birlik ve sahip olduğumuz insan kaynağını gerçek bir güce dönüştürebilecek bir devlettir.

İslam tarihi, içinde bulunduğumuz bugünkü zayıflığı gözler önüne sermektedir. Osmanlıların, İstanbul'un surlarını yerle bir eden toprakları inşa ettiklerini bilmeyen yoktur. Tipu Sultan'ın roketleri o kadar ileri düzeyde ve gelişmişti ki İngilizler bunlara el koymuş, incelemiş ve daha sonra bu teknolojiyi Congreve roketlerini geliştirmekte kullanmışlardır. Bir zamanlar güç deyince akla Müslümanlar geliyordu, bugün ise güç konusunda başkalarına bağımlı hâle gelmiş durumdayız.

Yalnızca teknoloji satın alan bir ümmet, bağımlı bir ümmet olarak kalacaktır ama teknolojiye gerçekten hâkim olan bir ümmet ise kendi geleceğini kendisi belirleyecektir. İslam ümmeti, başkalarının askerî, bilimsel ve teknolojik sistemlerine sonsuza kadar bağımlı kalamaz. Bağımlılık güvenlik değildir; teslimiyettir.

Bizim tutumumuz açık ve net: Ümmetin bağımsız bir siyasi otoriteye, Raşidi Hilafete ihtiyacı vardır. Hilafet, bilim insanlarını, mühendislerini, kaynaklarını ve sanayisini ortak bir stratejik hedef doğrultusunda seferber edebilecek güçte olacaktır. Kendi güvenliğini dışarıdan ithal etmek yerine kendi kapasitesini kendi inşa edecek; hiçbir yabancı hamisine boyun eğmeyecektir. Çünkü amaç, bir efendinin yerine başka bir efendi koymak değildir. Amaç bağımsızlıktır.

Hilafet; İslam ülkeleri için bir vizyondur, kendi teknolojisini kendisi üretecek, kendi sanayisini kendi kuracak, kendi stratejik kabiliyetlerini kendi imkânlarıyla geliştirecek ve hiçbir büyük gücün kendi iradesini kendisine dayatmasına izin vermeyecektir. İslam Ümmeti insan kaynağı, kaynak ve bilgi yoksulu değildir. Tek eksiği, bütün bunları ortak bir güce dönüştürebilecek siyasi otoritedir. Bu dönüşüm yalnızca anlaşmalar yoluyla gerçekleşmeyecektir. Gerçek anlamda bilimsel, sanayi ve stratejik bağımsızlık inşa edebilmek için gerekli siyasi otoriteye ve vizyona ihtiyaç vardır. Bu ise vaat edilen Raşidi Hilafet kurulmadan gerçekleştirilemez.